

ЯВЛЕНИЕ VI.

Спанарелъ (*самъ*).

Иди по гявола и десетъ миля по-далечь, мелнице! О! о! тоя ми зе умътъ съ езикътъ си. Боже мой! какъвъ бъ тоя езикъ? Добръ ми казваше че учите-
льть му Аристотель не билъ друго, освѣнъ една бж-
брица отъ първо качество! — Сега да отидж да на-
мѣрѣкъ другиятъ, може би той да е по-уменъ, и ми
даде по-добри съвѣти. (*Отива*).

(Завесата пада).

